

at meget mere under mindre heldige Forhold i en maafee temmelig nær Fremtid Veien der ved let kan banes til Monarchiets Oplosning.

Vi have saaledes fremstillet de store Betænktheder, som vi netop i Monarchiets Intergritets Interesse overhovedet finde ved den Del af det forelagte Forslag, der gaar ud paa en Affjæffelse af Kongelovens Arvesølge. Det er imidlertid ikke vor Mening at indstille dette Spørgsmaal til endeligt Afgjørelse. Vi kunne tænke os en saadan videre Udvikling af vore offentlige Forhold, at det kunde være mindre betænkeligt at gaae ind paa en saadan Forandring af den nu gjældende Arvesølge. Men hvad vi i ethvert Fald maae ansee som ganske utilraadeligt, det er, at den danske Rigsdag nu skulde give sit Samtykke til denne Forandring. Vi ansee det for sømmeligt og politisk rigtigt, at Slesvigs og de øvrige Landsdeles Indbyggere, der nu have samme Arvesølgelov som Kongeriget, gives Afgang til i en fælles Repræsentation med dette at deeltage i en saa vigtig Sags Afgjørelse; men navnlig maae vi holde for, at den Bestyrelse, der kommer til at gaae ud paa saadan Ophævelse, ikke bør staae alene eller nogen, men bør være ledsaget af visse nærmere organiske Bestemmelser, og disse nærmere Regler kunne aabenbart ikke nu strax bringes istand, men det vil være nødvendigt, at Sagen udsættes, indtil den i allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar f. A. bebudede fælles Forsatning for det hele Monarchie foreligger, for at de til Forholdets Ordning fornødne Bestemmelser enten kunne optages i og vedtages med denne Forsatning, eller, efterat denne er traaet i Virksomhed, bringes istand ved Hjelpe af samme.

Det staaer nemlig i noie Forbindelse med Londonerprotocollen Art. II., at der i den ny fællesforsatning maa optages Bestemmelser om Folkerepræsentationens Medvirkning til Vedtagelsen af det Arrangement, som i det forudsatte Tilfælde antages at kunne komme istand ved Magternes Mægling, forsaavidt dette Arrangement efter sin Natur behøver et saadant Samtykke, hvilket ikke altid vil udfordres, saafremt Kongelovens Arveret beholdes. Men skulde

denne Arveret blive ophævet, og der altsaa ved Mandstammens Ophør vil mangle en Arving til den allerførste Del af Monarchiet, vil en saadan forfatningsmæssig Medvirkning altid være fornøden til Antagelsen af den nye Konge. Bistnot vil, som vi forhen have bemærket, denne Antagelse ifølge Forholdenes Tryk let kunne blive en blot Formsag; men Formen bør dog i alt Fald opretholdes, og derhos bør man nødvendigviis ogsaa være belavet paa, hvis Omstændighederne skulde fordrø dette, at kunne benytte Folkerepræsentationens Medvirkning til et virkeligt, selvstændigt Valg, i det Mindste for de Dele af Monarchiet, der nu ere samlede under Kongelovens Arveret. Dette vil nemlig kunne blive fornødent, hvis der ved de i Londonertractatens Art. II. ommeldte Underhandlinger enten slet ikke skulde kunne opnaaes noget Arrangement, eller ikke noget uden paa saa ubillige Billaar, at det vilde være usforsvarligt at gaae ind derpaa; fremdeles, hvis Underhandlingerne ved Conferencen skulde blive saaledes forhaalede og trukne i Langdrag, at det efter de forhaandenværende Omstændigheder ikke kunde forsvares længere at udsætte Valget af en Tronfølger, eller hvis Conferencen paa Grund af Tidsforholdene slet ikke kunde komme istand.

Det er vel, ifølge Alt hvad vi i det Foregaaende have udviklet, længt fra, at det, der nu opnaaes ved Kongelovens Arvesølge, vil kunne fyldestgjøres ved et saadant Valg af en Thronfølger. Foruden det meget Andet, som herved kommer i Betragtning, skulle vi endnu bemærke, at Historien viser, at endog omhyggelige Bestemmelser om Maaden, hvorpaa saadant Valg skal udføres, ikke altid udelukke Muligheden af, at Intriguer kunne forhindre, at et Valg overhovedet kommer istand, eller kunne gjøre det foretagne Valg tvivlsomt og disputabelt, ligesom heller ingenlunde den ved Valg givne Adkomst vil have den Bægt og Betydning i Fyrsternes Raad, som den ved Fødselen givne legitime Arveret. Men under alle Omstændigheder bør der dog, som anført, om fornødent kunne foretages et Thronfølgervalg, og altsaa ogsaa have de hertil nødvendige organiske Bestemmelser. Gæver man Kongelovens Arveret, og derved muliggjør en indtræ-